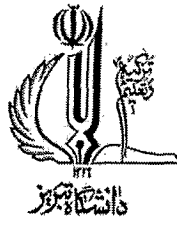

به نام خدا

۱۱۸۶۲.

دانشکده فیزیک

گروه فیزیک نظری و اختر فیزیک

پایان نامه برای دریافت درجه کارشناسی ارشد

عنوان

مطالعه درهم تنیدگی کوانتومی بین اتم‌ها

استادان راهنما

دکتر مهدی رضایی کرامتی

دکتر رضا خردمند

استاد مشاور

دکتر حسین متولی

پژوهشگر

لادن پیروی

۱۳۸۸/۷/۱۸

کتابخانه و مرکز علمی پژوهش
تسهیل مرکز

۱۳۸۸ تیر

۱۱۸۴۲۰

نام خانوادگی دانشجو: پیروی

نام: لادن

عنوان پایان نامه:

درهم‌تندگی کوانتومی بین اتم‌ها

اساتید راهنما: دکتر مهدی رضایی کرامتی

دکتر رضا خردمند

استاد مشاور: دکتر حسین متولی

مقطع تحصیلی: کارشناسی ارشد

رشته: فیزیک

گرایش: نظری

دانشگاه: تبریز

دانشکده: فیزیک

تاریخ فارغ التحصیلی: ۸۸/۴

تعداد صفحه:

کلید واژه‌ها: سنجه درهم‌تندگی، درهم‌تندگی شکل‌یابی، کیوبیت، کیوتریت، نامساوی مونوگمی، تلاقی، شاهد درهم‌تندگی، نگاتیویتی، ارزش درهم‌تندگی، افت ناگهانی درهم-تندگی، سیستم چند ذره‌ای

چکیده:

درهم‌تندگی کوانتومی یک پدیده غیر کلاسیکی است که از همبستگی کوانتومی بین زیر سیستم‌های جدا از هم ناشی می‌شود و نقش مهمی در فرایندهای کوانتومی همچون رمزنگاری، کدگذاری فشرده، انتقال از راه دور و همچنین محاسبات کوانتومی ایفا می‌کند. در واقع درهم‌تندگی کوانتومی مانند پتانسیل در فرایندهای اطلاعات کوانتومی بوده، لذا بایستی بتوان مقدار کمی برای آن تعریف کرد. هر تابعی که مقدار کمی درهم‌تندگی کوانتومی را تعیین می‌کند، سنجه درهم‌تندگی نامیده می‌شود.

از مهمترین سنجه‌هایی که تا کنون برای تعیین محتوای کمی درهم‌تندگی کوانتومی سیستم‌های دو ذره ای پیشنهاد شده است، درهم‌تندگی شکل‌یابی است. تا کنون درهم‌تندگی تقسیم شده بین دو اتم دو ترازوی بررسی شده است و معیارهای جداپذیری و درهم‌تندگی در مورد آنها به کار رفته است. در این پایاننامه ضمن معرفی سنجه‌های درهم‌تندگی به معرفی درهم‌تندگی شکل‌یابی خواهیم پرداخت و با استفاده از تلاقی که تابعی از درهم‌تندگی شکل‌یابی می‌باشد، به بررسی

نامساوی مونوگمی برای سیستم‌های چند کیوبیتی پرداخته و نامساوی مونوگمی را برای سیستم‌های چند کیوتربیتی تعمیم خواهیم داد، که در نهایت نقض نامساوی را برای سیستم‌های کیوتربیتی با استفاده درهم‌تنیدگی شکل‌یابی و نگاتیویتی مشاهده می‌کنیم. بنابراین سنجه ارزش درهم‌تنیدگی را به عنوان روشی مناسب برای تشکیل این نامساوی ارائه خواهیم کرد، که با استفاده از این سنجه صحت نامساوی مونوگمی را برای سیستم‌های چند کیوتربیتی مشاهده خواهیم کرد. به دلیل حجیم بودن روابط محاسباتی برای مونوگمی درهم‌تنیدگی سیستم‌های چند کیوبیتی و چند کیوتربیتی، تعمیم رابطه برای درجات بالاتر غیر ممکن می‌نماید. بنابراین به مطالعه عددی و کیفی درهم‌تنیدگی سیستم‌های اتمی چند ذره ای و چند ترازوی تحت شرایط محیطی مختلف می‌پردازیم.

تقدیم به :

مادر و پدر دلسوز و مهربانم و

همسر و همسفر زندگیم

با سپاس فراوان از:

جناب آقای دکتر رضایی کرامتی

که دانش سرشار خویش را بی دریغ در راه تعلیم ما به کار گرفت.

جناب آقای دکتر خردمند

که راهنمایی‌های حکیمانه ایشان روشنی‌بخش مسیر انجام این پایان‌نامه بود.

جناب آقای دکتر جعفری زاده

که از راهنمایی‌ها و دانش ایشان بهره فراوان برده‌ایم.

جناب آقای دکتر صحرائی

که داوری این پایان‌نامه بر عهده ایشان بود.

جناب آقای دکتر متولی و جناب آقای دکتر جسور

که نه تنها در مقام استاد بلکه در پست معاونت آموزشی تحصیلات تکمیلی و مدیریت گروه

نظری و اخترفیزیک همواره از مساعدت‌های ایشان بهره‌مند شده‌ایم.

در نهایت از ریاست محترم دانشکده و سایر اساتید ارجمند که هر یک به نوبه خود سهمی

عظیم در مسیر آموزش ما در دوره کارشناسی‌ارشد داشته‌اند و همچنین از آقای حمیدی، آقای

اسعدی و کارکنان محترم کتابخانه‌ها که زمینه مناسبی برای فعالیت‌های علمی ما فراهم نمودند و

دوستان خوبم صمیمانه قدردانی و تشکر می‌کنم.

لادن پیروی

تیرماه ۱۳۸۸

فهرست مطالب

مقدمه ۶

فصل اول: بررسی منابع:

۱-۱- درهم‌تندگی کوانتومی ۸

۲-۱- درهم‌تندگی و غیرموضعیّت ۱۱

۳-۱- مفاهیم درهم‌تندگی و جداپذیری ۱۳

۴-۱- سنجه‌های درهم‌تندگی و سنجه‌های جداپذیری ۱۸

۵-۱- تبدیلات LOCC ۱۹

۶-۱- مطالعه درهم‌تندگی سیستم‌های اتمی و رابطه مونوگمی ۲۱

فصل دوم: مبانی و روش‌ها:

۱-۲- آزمایش فکری EPR ۲۳

- ۲۵.....۲-۲-درهم تنیدگی و جداپذیری
- ۲۶.....۳-۲-سنجه‌های درهم تنیدگی
- ۲۸.....۱-۳-۲-درهم تنیدگی شکل یابی
- ۲۹.....۲-۳-۲-تلاقی
- ۳۰.....۳-۳-۲-قدرت درهم تنیدگی
- ۳۱.....۴-۳-۲-آنتروپی نسبی درهم تنیدگی
- ۳۲.....۵-۳-۲-تجزیه لونشتاین و سنپرا (L-S)
- ۳۳.....۶-۳-۲-ارزش درهم تنیدگی
- ۳۳.....۷-۳-۲-درهم تنیدگی تقطیرپذیر
- ۳۳.....۸-۳-۲-نگاتیویتی
- ۳۴.....۴-۲-رابطه مونوگمی برای درهم تنیدگی کیوبیت‌ها
- ۳۵.....۱-۴-۲-نامساوی CKW
- ۳۵.....۵-۲-معیارهای جداپذیری
- ۳۶.....۱-۵-۲-معیار PPT

۳۸.....۲-۵-۲-معیار GCN و CCN

۳۹.....۳-۵-۲-شاهد درهم‌تندگی EW

۴۰.....۶-۲-بررسی درهم‌تندگی سیستم‌های دو کیوبیتی و سه کیوبیتی

۴۱.....۱-۶-۲-مطالعه درهم‌تندگی سیستم‌های دو کیوبیتی

۴۲.....۲-۶-۲-مطالعه درهم‌تندگی سیستم‌های سه کیوبیتی

۴۶.....۳-۶-۲- بررسی نامساوی مونوگمی برای سیستم‌های سه کیوبیتی

۴۹.....۴-۶-۲-آنتروپی خطی و ارتباط آن با تلاقی

فصل سوم: نتایج و بحث:

۵۴.....۱-۳- نامساوی مونوگمی سیستم‌های کیوتریتی با استفاده از درهم‌تندگی شکل‌یابی

۵۸.....۱-۱-۳- نامساوی مونوگمی سیستم‌های کیوتریتی با استفاده از نگاتیویتی

۶۴.....۲-۱-۳- نامساوی مونوگمی سیستم‌های کیوتریتی با استفاده از ارزش درهم‌تندگی

۶۵.....۲-۳- درهم‌تندگی دو اتم در یک تله هارمونیک یک بعدی

۶۶.....۱-۲-۳- مدلی برای مطالعه درهم‌تندگی دو اتم در تله هارمونیک یک بعدی

۷۲.....۲-۲-۳- درهم‌تندگی دو اتم بوزونی یکسان در تله هارمونیک یک بعدی

- ۳-۲-۳- درهم تنیدگی در حالت پایه دو اتم بوزونی یکسان در یک تله هارمونیکی.....۷۴
- ۳-۲-۴- درهم تنیدگی دو اتم بوزونی یکسان در یک تله هارمونیکی در دمای مشخص.....۷۹
- ۳-۳-۳- درهم تنیدگی دو اتم فرمیونی یکسان در تله هارمونیکی یک بعدی.....۸۳
- ۳-۳-۱- بررسی درهم تنیدگی در حالت پایه دو اتم فرمیونی یکسان در یک تله هارمونیکی.....۸۶
- ۳-۳-۲- درهم تنیدگی دو اتم فرمیونی یکسان در تله هارمونیکی در دمای مشخص.....۹۰
- ۳-۴-۴- افت ناگهانی درهم تنیدگی در سیستم دو کیوبیتی در محیط‌های نوفه‌دار کلاسیکی.....۹۶
- ۳-۵-۵- افت ناگهانی درهم تنیدگی بین دو اتم دو ترازوی به مدل جنیس کامینگ.....۱۰۲
- ۳-۶-۶- افت ناگهانی و طول عمر درهم تنیدگی دو یون سه ترازوی اندرکنشی با میدان لیزری.....۱۰۶
- ۳-۷-۷- تحولات درهم تنیدگی وابسته به زمان در سیستم دو کیوبیتی تحت تاثیر پارامترهای مختلف.....۱۱۱
- نتایج و پیشنهادات.....۱۱۲
- منابع.....۱۱۵

مقدمه:

درهم‌تنیدگی کوانتومی^۱ یکی از شگفت‌انگیزترین وجهه‌های مکانیک کوانتومی است. این پدیده غیرکلاسیکی که اولین بار در سال ۱۹۳۵ توسط اینشتین^۲ در مقاله معروف EPR^۳ [۱] و شرودینگر^۴ [۲] معرفی شد سالیان درازی توجه زیادی را به خود جلب نمود. در ابتدا درهم‌تنیدگی به صورت کیفی مورد بررسی قرار گرفت و به طور چشمگیری تئوری کوانتومی را از درک کلاسیکی متمایز نمود. اینشتین و پیروانش بر این عقیده بودند که وجود چنین پدیده‌هایی در مکانیک کوانتومی دلیل بر نقض آن است، لذا معتقد بودند که با استفاده از متغیر پنهانی^۵ می‌توان نظریه کاملی بدون اثرات غیرموضعیته به وجود آورد. در این راستا تلاش‌های زیادی برای توسعه متغیر پنهانی صورت گرفت که برجسته‌ترین آنها توسط بوهم^۶ [۳] انجام شد. از طرفی بل^۷ در سال ۱۹۶۴ نشان داد که تمامی تلاشها برای توسعه نظریه متغیر پنهانی محکوم به شکست است چرا که اصولاً ایده‌های مقاله EPR دربارهٔ موضعیته با بعضی پیش‌بینی‌های مکانیک کوانتومی ناسازگار است. بل نشان داد که وجود مدلی مبتنی بر متغیر پنهانی برای مکانیک کوانتومی مستلزم برقراری یک نامساوی (نامساوی بل) است [۴]، در حالی که مکانیک کوانتومی پیش‌بینی حالت‌هایی را می‌کند که نامساوی را نقض می‌کنند. بعد از ارائه نامساوی بل ویژگی‌های کمی درهم‌تنیدگی نمایان شد و مورد توجه قرار گرفت. در حقیقت نامساوی بل از جمله تلاش‌های اولیه برای تعیین

^۱ . Quantum entanglement

^۲ . Einstein

^۳ . Schrodinger

^۴ . Schrodinger

^۵ . Hidden variable

^۶ . Bohm

^۷ . Bell

همبستگی کوانتومی محسوب می‌شود. در آن زمان چنین همبستگی‌هایی که بتواند در محیط‌های کنترل شده میان سیستم‌های کوانتومی ایجاد شود غیرقابل تصور بود اما با پیشرفت تکنولوژی در دهه‌های اخیر اکنون بشر قادر است که ضمن اندازه‌گیری سیستم‌های کوانتومی با دستکاری آنها همبستگی‌های کوانتومی قابل کنترل ایجاد کند. همزمان با این پیشرفت‌ها، همبستگی کوانتومی به سمتی پیش رفتند که به‌عنوان سرچشمه انجام کارهایی که در ناحیه کلاسیک غیرممکن بود، در نظر گرفته شدند. برای شناخت دقیق‌تر درهم‌تنیدگی، ساختار ریاضی آنرا مورد بررسی قرار می‌دهیم. برای این منظور مسائل مطرح را به سه قسمت کلی تقسیم می‌کنیم:

۱- توصیف ویژگی و مشخصات درهم‌تنیدگی^۱.

۲- دستکاری و به‌کار بردن درهم‌تنیدگی^۲.

۳- تعیین مقدار درهم‌تنیدگی^۳.

که در میان آنها قسمت سوم به لحاظ اینکه در بررسی سنجه‌های درهم‌تنیدگی نقش موثری دارد حائز اهمیت است. مطالعات مربوط به سنجه نیز نیازمند شناخت دقیق درهم‌تنیدگی است.

^۱. Characterisation
^۲. Manipulation
^۳. Quantification

فصل اول

بررسی منابع

(پایه های نظری و پیشینه پژوهش)

۱-۱- درهم‌تنیدگی کوانتومی:

در سالهای اخیر توجه زیادی به درهم‌تنیدگی کوانتومی جلب شده و بسیار مورد مطالعه قرار گرفته است. درهم‌تنیدگی کوانتومی در فرآیندهای اطلاعات کوانتومی^۱، محاسبات کوانتومی^۲، انتقال از راه دور^۳، ارتباطات و کپی‌سازی و رمزنگاری^۴ و کدگذاری فشرده^۵ و... کاربرد وسیعی پیدا کرده است و روز به روز در حال توسعه و پیشرفت می‌باشد [۸،۷،۶،۵]. در حقیقت آینده عصر تکنولوژی بر اساس درهم‌تنیدگی قرار دارد. با بررسی‌های صورت گرفته در مقیاس اتمی پدیده‌های ناملموس رخ می‌دهد که همتای کلاسیکی نداشته و در حقیقت به جای یک دنیای قابل کنترل باید از احتمال و نامشخص بودن صحبت کنیم. نظریه اطلاعات کوانتومی امکان ارسال اطلاعات با استفاده از سیستم‌های کوانتومی را فراهم می‌کند و درهم‌تنیدگی این سیستم‌ها در میزان ارسال اطلاعات نقش مهمی را ایفا می‌کند. در فرستادن اطلاعات مساله امنیت بازگرداندن و درجای خود گذاشتن اطلاعات بسیار مهم می‌باشد که به خاطر درهم‌تنیدگی این امنیت به صورت بسیار خوبی اما نه به طور کامل حفظ شده است. در واقع با هیچ روشی نمی‌توانیم یک پیام را باز کنیم بدون اینکه اطلاعاتی از دریافت کننده داشته باشیم. در واقع تنها با استفاده از یک بخش سوم در انتقال این پیام می‌توانیم آن را بدست آوریم و به خاطر پیچیدگی که این بخش دارد قسمتی از اطلاعات از دست می‌رود. اما همین ماهیت جالب درهم‌تنیدگی باعث این انتقال‌ها می‌شود.

^۱. Quantum information processing

^۲. Quantum computation

^۳. Teleportation

^۴. Cryptography

^۵. Dense coding

۲-۱- درهم تنیدگی و غیر موضعی:

وقتی دو سیستم فیزیکی با هم برهم کنش دارند، همبستگی خاصی از ماهیت کوانتومی بین آن دو ایجاد می‌شود که حتی وقتی برهم کنش را قطع و دو تا سیستم را از هم جدا کنیم باز هم همبستگی باقی می‌ماند. اگر یک اندازه‌گیری بر روی مشاهده‌پذیر محلی^۱ سیستم اول انجام دهیم حالتش تغییر می‌کند (حالتی که ویژه حالت مشاهده‌پذیر باشد). و حالت سیستم دوم بلافاصله دچار تغییر می‌شود. مسئول انجام این کنش از راه دور همبستگی کوانتومی غیر کلاسیکی و غیر محلی (غیر موضعی) است که به عنوان درهم تنیدگی شناخته می‌شود. به طور کلی درهم تنیدگی کوانتومی از همبستگی کوانتومی بین زیرسیستم‌های جدا از هم ناشی می‌شود. این همبستگی کوانتومی که نمی‌توان آن را توسط عملیات محلی بر روی زیر سیستم‌های جدا از هم به وجود آورد معمولاً در زیر سیستم‌هایی وجود دارد که تنها در گذشته با یکدیگر برهم کنش داشته‌اند و اکنون هیچ برهم کنشی با یکدیگر ندارند. بنابراین اگر دو سیستم در گذشته با یکدیگر برهم کنش داشته باشند عموماً این امکان وجود ندارد که حالت هر یک از زیر سیستم‌ها را مستقل از دیگری معین نمود. حالت یک دستگاه کوانتومی به جای آنکه با یک بردار حالت مشخص شود با یک ماتریس چگالی مشخص می‌شود. این ماتریس چگالی در برگیرنده تمامی اطلاعاتی است که ما می‌توانیم از دستگاه کوانتومی کسب کنیم. ماتریس چگالی خاصیت‌های زیر را دارد:

همواره مثبت است، رد آن واحد است و همیوگ ترانهاد آن با خودش برابر است. اگر رد توان دوم ماتریس چگالی یک باشد، یعنی حالت ρ یک حالت خالص است. یک حالت درهم‌تنیده دوکیوبیتی را در نظر می‌گیریم، فرض کنید که کیوبیت اول دست آلیس و دومی در دست باب است. حالت‌های $|0\rangle, |1\rangle$ را برای

^۱ . Local

نشان دادن ویژه حالت‌های اسپین در راستای Z به کار برده‌ایم. اگر آل‌یس روی ذره خود یک اندازه‌گیری در راستای Z انجام دهد و مقدار صفر بدست آورد، می‌تواند به طور قطع نتیجه اندازه‌گیری باب را پیش‌گویی کند، زیرا باب در صورت اندازه‌گیری در همین پایه به طور قطع مقدار یک را بدست خواهد آورد. بالعکس اگر آل‌یس مقدار یک را بدست آورد، می‌تواند به طور قطع بگوید که باب نتیجه صفر را در اندازه‌گیری خود بدست خواهد آورد. این قدرت پیش‌بینی نتیجه توسط آل‌یس حتی در وضعیتی که اندازه‌گیری‌های آل‌یس و باب فاصله فضاگونه با هم دارند نیز برقرار است. از آنجا که دو رویداد با فاصله فضاگونه هیچ‌گونه رابطه علی با یکدیگر ندارند، به نظر می‌رسد که یک نوع اثر غیرموضعی در مکانیک کوانتومی وجود دارد که هیچ نوع سابقه‌ای در فیزیک کلاسیک ندارد. (همچنین به نظر می‌رسد که این نوع پدیده‌ها به نوعی نسبت خاص را نقض می‌کنند.) اما می‌توان نشان داد که آل‌یس با اندازه‌گیری‌های خود تنها می‌تواند نتایج آزمایش‌های باب را پیش‌گویی کند و به هیچ روی نمی‌تواند علامت یا سیگنالی را به او مخابره کند. یعنی حالت ذره‌ای که در دست باب است با اندازه‌گیری‌های آل‌یس تغییر نمی‌کند و در نتیجه اندازه‌گیری‌های آل‌یس به هیچ روی باعث تغییری در حالت ذره باب نخواهد شد و در نتیجه هیچ نوع علامت یا اطلاعی به باب مخابره نمی‌شود. این امر ادعا را ثابت می‌کند که غیرموضعییت به معنای نقض نسبت خاص نیست. با این وجود حالت‌های درهم‌تنیده نشان دهنده اثرات غیرموضعی در مکانیک کوانتومی هستند، خصلت‌های غریبی دارند که آنها را شایسته مطالعه جدی و وسیع می‌کنند. در دو دهه اخیر که موضوع کامپیوترها و اطلاعات کوانتومی گسترش یافته است، نتایج فراوانی در مورد این نوع حالت‌ها بدست آمده است. این موضوع در ۱۹۳۵ توسط اینشتین، پودولسکی و روزن طرح شده است. اینشتین به دلیل علاقه و اعتقاد عمیقی که به نظریه فیزیکی به عنوان توصیف کننده جهان خارج داشت، یعنی جهانی

واقعی که مستقل از مشاهدات و تصورات ما وجود عینی دارد هرگز نتوانست مکانیک کوانتومی را به عنوان یک نظریه کامل و همچنین تعریفی دقیق ارائه کند و سپس به کمک آن نشان دهد که مکانیک کوانتومی یک نظریه کامل نیست. بنابر مکانیک کوانتومی، یک خصلت معین از یک ذره از قبل یک مقدار مشخص ندارد که توسط عمل اندازه‌گیری «مشاهده» یا «آشکار» شود، بلکه عمل اندازه‌گیری یکی از مقادیر کمیت مشاهده‌پذیر را «خلق» می‌کند. هرگاه که قائل به وجود چنین کمیتی واقعی و از قبل موجود شویم به تناقض‌های آشکاری با آزمایش‌ها مواجه خواهیم شد. به عنوان مثال مولفه اسپین یک ذره در یک راستای معین، قبل از اندازه‌گیری مقدار معینی ندارد و نمی‌توان از مقدار واقعی آن قبل از اندازه‌گیری سخن گفت. زیرا می‌دانیم که نتایج اندازه‌گیری مولفه‌های اسپین یک ذره‌ای اسپین $1/2$ در هر راستایی همیشه دو مقدار $\hbar/2, -\hbar/2$ را بدست می‌دهد، در صورتی که نمی‌توان برداری را تصور کرد که مولفه‌های آن در هر راستایی تنها همین دو مقدار را اختیار کند.

ملاک کامل بودن یک نظریه:

اگر نظریه‌ای فراهم کنیم که تنها به بخشی از مشاهدات ما نظم و ترتیب دهد و برایمان قدرت پیشگویی فراهم کند و به وضوح درباره جنبه‌ها یا عناصری از جهان واقعی که می‌دانیم وجود دارند ساکت باشد، آنگاه می‌توانیم بگوییم که نظریه ما یک نظریه کامل نیست. به عبارت دیگر نظریه‌ای کامل است که هر عنصری از واقعیت در آن قابل توصیف باشد. به کمک تعریف بالا و با ارائه یک آزمایش فکری که آن را آزمایش EPR می‌نامیم اینشتین، پودلسکی و روزن سعی کردند نشان دهند که مکانیک کوانتومی یک نظریه کامل نیست.

۳-۱- مفاهیم درهم تنیدگی و جداپذیری:

حالت خالص (ψ) سیستم N ذره‌ای را در نظر می‌گیریم. بنابه تعریف این سیستم درهم تنیده است اگر بتوان آن را به صورت حاصل ضرب تانسوری از حالت‌های خالص هر یک از زیرسیستم‌ها نوشت. برای حالات آمیخته بسته به اینکه چه نوع همبستگی در سیستم وجود داشته باشد حالت‌های مختلفی را می‌توان در نظر گرفت. یک سیستم مرکب از چندین زیرسیستم تشکیل شده است. ساده‌ترین وضعیت زمانی است که زیرسیستم‌ها هیچ‌گونه همبستگی نداشته باشند و لذا ماتریس چگالی سیستم را می‌توان به صورت ضرب مستقیم زیرسیستم‌ها نوشت که به آن حالت حاصل ضرب گفته می‌شود. وقتی که زیرسیستم‌ها درهم تنیده باشند، دیگر امکان اینکه زیرسیستم انفرادی مربوط به بردار حالت مشخص را بدست آورد مقدور نیست و به وسیله مشاهده‌های محلی هر زیرسیستم، همبستگی میان آنها را نمی‌توان بدست آورد. همچنین عمل‌های محلی و ارتباطات کلاسیکی هرگز بر روی زیرسیستم‌های درهم تنیده نمی‌توانند سبب افزایش درهم تنیدگی شوند [۸]. بنابراین هر حالت کوانتومی باید یا درهم تنیده باشد و یا جداپذیر باشد. در نتیجه یک حالت دو قسمته جداپذیر، به عنوان حالتی تعریف می‌شود که بتوان آن را به صورت ترکیب محدبی از حالت‌های حاصل ضربی نوشت، این حالت را می‌توان بوسیله حالت‌های مستقل و جدا از هم ایجاد کرد و اگر یک اندازه‌گیری از یکی از حالت‌ها انجام شود تاثیری بر دیگری ندارد، در غیر اینصورت

$$\rho_{AB} = \sum P_i \rho_A^i \otimes \rho_B^i \text{ می‌گوییم.}$$

حالت را درهم تنیده می‌گوییم. P_i احتمال یافتن در هر حالت است که مجموع آنها برابر یک است

$$\sum_i P_i = 1 \text{ یعنی:}$$

در حالت‌های خالص $P_i = 1$ و در نتیجه عملگر ماتریس چگالی بصورت $\rho = |\psi\rangle\langle\psi|$ می‌باشد. برای توصیف حالات خالص^۱ و مرکب^۲ مثالی می‌زنیم:

فرض می‌کنیم تعدادی توپ به رنگ سفید و سیاه داخل یک جعبه باشند که نشان‌دهنده دو امکان برای یک حالت است مثل صفر و یک برای یک کیوبیت^۳. هنگامی که حالت ما خالص باشد (قبل از اندازه‌گیری) همه توپ‌ها یک رنگ دارند. در واقع حالت هر توپ با احتمال مساوی سفید و سیاه است ولی تا اندازه‌گیری انجام ندهیم و یکی از آنها را انتخاب نکنیم، حالت توپ برای ما ناشناخته می‌باشد ولی با اندازه‌گیری بر روی یکی از توپ‌ها، رنگ بقیه هم مشخص می‌شود، باید خاطر نشان کرد که اندازه‌گیری منجر به تغییر حالت می‌شود. برای حالت مرکب مخلوطی از رنگ‌ها را داریم و اگر نیمی از توپ‌ها سفید و نیمی دیگر سیاه باشند در واقع بزرگ‌ترین آنتروپی را داریم، در حالیکه برای حالت خالص آنتروپی صفر است.

۱-۴-سنجه‌های درهم‌تنیدگی و سنجه‌های جداپذیری:

برای آشکارسازی درهم‌تنیدگی، خالص یا مرکب بودن یک سیستم بسیار مهم است و از طرفی دیگر، تعیین کمی درهم‌تنیدگی یک حالت در نظریه اطلاعات کوانتومی نیز مسأله بسیار مهمی است. در واقع درهم‌تنیدگی کوانتومی همانند پتانسیل در فرآیندهای اطلاعات کوانتومی عمل می‌کند و لذا بایستی بتوان مانند هر پتانسیلی مقدار کمی برای آن تعریف کرد. هر تابعی که مقدار کمی درهم‌تنیدگی کوانتومی را

^۱. Pure state
^۲. Mixed state
^۳. Qubit

مشخص می‌کند، سنجه^۱ درهم‌تنیدگی نامیده می‌شود، برای حالات خالص اگر هیچ‌گونه همبستگی در سیستم وجود نداشته باشد سیستم جداپذیر است و در حالات آمیخته اگر سیستم تنها همبستگی کلاسیکی داشته باشد سیستم جداپذیر است و چنانچه همبستگی کوانتومی وجود داشته باشد، درهم‌تنیده است. برای حالات خالص دو قسمته فقط یک سنجه وجود دارد که برای تعیین درهم‌تنیدگی متقاعد کننده است و آن آنتروپی فون-نویمن^۲ برای ماتریس چگالی کاهش یافته می‌باشد [۹]. در موقعیت‌های دیگر غیر ممکن به نظر می‌رسد که یک سنجه بتواند میزان درهم‌تنیدگی را مشخص کند. یکی از آنها حالت مرکب دو قسمته می‌باشد. اگر حالت جداپذیر باشد که می‌تواند به صورت حاصل ضرب مستقیم زیرسیستم‌ها نوشته شود، همواره این حالت غیردرهم‌تنیده خواهد بود و اگر چنین حالتی همبستگی هم داشته باشد از نوع کلاسیکی است که می‌توان آن را به صورت ترکیبی از حاصل ضرب‌ها با ضرایب مثبت نوشت. ولی اگر نتوان ماتریس چگالی این سیستم‌ها را به شکل ترکیبی از حاصل ضرب‌ها با ضرایب مثبت نوشت در این صورت آن را درهم‌تنیده می‌گویند. در زیر تعدادی از سنجه‌های درهم‌تنیدگی را معرفی می‌کنیم:

۱- درهم‌تنیدگی شکل یابی^۳:

از مهمترین سنجه‌هایی که برای تعیین محتوای کمی درهم‌تنیدگی کوانتومی سیستم‌های دو ذره‌ای پیشنهاد شده است درهم‌تنیدگی شکل‌یابی است که اولین بار توسط بنت و همکارانش معرفی شده است [۷] و در مورد آن درهم‌تنیدگی بر اساس میزان آنتروپی سنجیده می‌شود [۱۰]. درهم‌تنیدگی شکل‌یابی

^۱. Measure

^۲. Von Neumann entropy

^۳. Entanglement of formation